

Afgørelser – Reg. nr.: 02728.00

Fredningen vedrører: Gravenshoved

Domme

Taksationskommissionen

Naturklagenævnet

Overfredningsnævnet 16-03-1962

Fredningsnævnet 11-08-1961

Kendelser

Deklarationer

OVERFREDNINGSNÆVNET>

FREDEDE AREALER

Kommune: Christiansfeld

Ejerlav: Anslet

Matr.nr.: 129

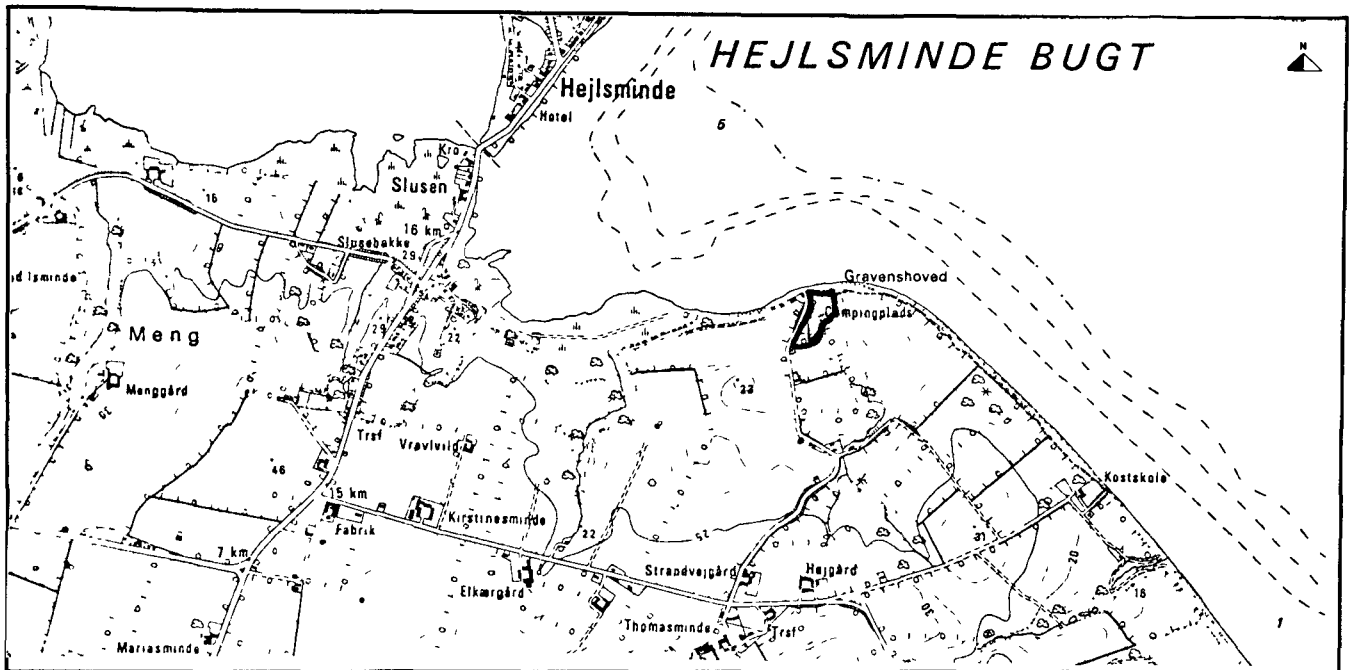
Lokalitet: Areal ved Anslet camping

J.nr.:

F.N. j.nr.: 38/60 - 75/60

O.F.N.j.nr.: 1504/61

F.P.U.j.nr.: 540-90-24-72

Reproduceret af Sønderjyllands Amtsråd med tilladelse (A400/76) af Geodætisk Institut

Kort nr.: 1212 I NV

Skala: 1:25.000

Bekendtgjort:

Sagsrejser: Tilbud fra ejeren

Fredningsnævnets kendelsesdato: 11.8.1961

Kort udarbejdet dato: 14.11.1975

Overfredn.nævnets kendelsesdato: 6.3.1962

Kort revideret dato:

Arealstørrelse: 1,7 ha

Kort revideret dato:

Interessezone: I (landområde af største interesse)

Ejerforhold: Privat

Formål: At hindre sommerhusbebyggelse.

Påtaleret: Fredningsnævnet

Diverse:

Indhold:

Arealet må ikke bebygges. Der må ikke rejses master, boder og lign. Arealer må ikke beplantes, og der må ikke ske terrænændringer. Kiosk- og vaskerumsbygninger skal fjernes, når de ikke længere benyttes i forbindelse med campingplads.

16/3-1962

U D S K R I F T

af

OVERFREDNINGSNÆVNETS KENDELSESPROTOKOL

År 1962, den 16. marts afsagde overfredningsnævnet på grundlag af skriftlig votering følgende

k e n d e l s e

i sagen nr. 1504/61 vedrørende fredning af art.nr. 129, Anslet, Fjelstrup sogn.

I den af fredningsnævnet for Haderslev amtsrådskreds den 11. august 1961 afsagte kendelse hedder det:

"Ved skrivelse af 30. juli 1960 meddelte statsministeriet gårdejer Peter Thorøe, Højgård, Anslet, afslag på et andragende om tilladelse til at bibeholde en kiosk og en vaske-rumsbygning på den hans søn, forpagter Jens Thorøe, ifølge skøde lyst 11/9 1956 tilhørende ejendom, art.nr. 129 Anslet, Fjelstrup sogn, hvilke bygninger var opført mellem kysten og den af strandfredningskommissionen på stedet fastsatte bygge-linie.

Da fredningsnævnet den 8. oktober 1960 behandlede et fornyet andragende om tilladelse til at bibeholde de nævnte bygninger, oplyste gårdejer Peter Thorøe, at han havde plan om at udleje et areal af art.nr. 129 Anslet syd for den campingplads, hvorpå kiosken og vaskerumsbygningen er opført, til sommerhus-bebyggelse. Foranlediget af denne oplysning afsagde fredningsnævnet i samme møde kendelse i henhold til naturfredningslovens § 9, stk. 2, om, at udførelsen af den nævnte påtænkte sommerhus-bebyggelse med tilhørende vej anlæg skulle stilles i bero.

Under et møde som omhandlet i naturfredningslovens § 10, stk. 1, afholdt den 11. november 1960, fremsatte gård-ejer Peter Thorøe som befuldmægtiget for sin nævnte søn tilbud om at indgå på forpligtelse til ikke at bygge eller lade bygge på art.nr. 129 Anslet mod en erstatning på 5000 kr. og på betingelse af opnåelse af tilladelse fra vedkommende fredningsmyndighed til at lade de nævnte kiosk- og vaskerumsbygninger blive stående, hvor de er opført.

Som svar på en af fredningsnævnet ved skrivelse af 26. januar 1961 fremsat anmodning om en udtalelse under henvisning til naturfredningslovens § 12 har Naturfredningsrådet i skrivelse af 23. februar 1961 til fredningsnævnet udtalt:

"Det pågældende område frembyder et sceneri af betydelig skønhed og ikke uden naturhistorisk interesse. Det drejer sig om et engareal, beliggende i en dyb erosionskløft, der på den østre skrænt er beklædt med en skovstrimmel. På engarealet findes en campingplads. De i strid med strandbyggelinien opførte småbygninger er beliggende, hvor den offentlige vej støder til engen nedenfor skrænten. Det er rigtigt, at disse bygninger vil virke mere skæmmende, hvis de rykkes ind bag strandbyggelinien. Ejersens tilbud går ud på at frede morænebakken oven for engen, på kortet betegnet "Ager 4". Den projekterede sommerhusbebyggelse på denne bakke vil virke særdeles skæmmende i selve landskabet og i høj grad bidrage til at forringe og udviske indtrykket af erosionskløften med de omgivende morænebakker.

Naturfredningsrådet kan derfor udtale, at man anser den tilbudte fredning for at være af væsentlig almen interesse, og man kan anbefale, at den gennemføres som foreslået, ligesom man under denne forudsætning vil anbefale dispensation for de nævnte småbygninger, sålænge disse anvendes til deres nuværende formål som kiosk og toiletbygning på campingpladsen, dog under forudsætning af, at bygningerne holdes i diskrete farver og ikke anvendes til reklamering".

Statsministeriet har derefter i skrivelse af 20. april 1961 udtalt, at ministeriet vil være sindet at meddele dispensation med hensyn til kiosk- og vaskerumsbygningerne fra bestem-

melserne om byggelinien ved strandbredder på de i Naturfredningsrådets skrivelse af 23. februar 1961 nævnte betingelser under forudsætning af gennemførelsen af fredningssagen.

Ejeren har erklæret sig indforstået med de nævnte vilkår.

Nævnet finder, at ejendommen art.nr. 129 Anslet, hvis areal på et i sagens anledning udfærdiget afrids efter matrikelkortet af 21. oktober 1960 er betegnet som ager 4, eng 3 og 5 og eng 4 og 7, bør fredes, såvel på grund af at arealet udgør et hele af stor skønhed som af naturvidenskabelige grunde.

Ejendommen belægges herefter med følgende servitut:

"Der må ikke på ejendommen ske nogen art af bebyggelse, ligesom der ikke på ejendommen må anbringes master, boder eller andre indretninger, der kan virke skæmmende. Ejendommen ^{heller} må ikke beplantes, og der må ikke på denne foretages afgravning, opfyldning eller planering. De nævnte kiosk- og vaskerumsbygninger skal fjernes, såfremt de måtte ophøre at blive anvendt som kiosk- og vaskerum i forbindelse med den på engarealerne indrettede campingplads. De skal holdes i diskrete farver og må ikke anvendes til reklamering.

Påtaleberettiget er fredningsnævnet for Haderslev amtsrådskreds, hvorved dog bemærkes, at dispensationsbeføjelsen fra strandbyggelinien alene tilkommer Statsministeriet.

Ejerens krav på erstatning findes passende at kunne fastsættes til 5000 kr., der vil være at udbetale til ejeren, hvorved bemærkes, at ingen af pant haverne i ejendommen har gjort krav på udbetaling af erstatningsbeløbet eller nogen del af dette. Af erstatningen udredes tre fjerdedele af statskassen. Den sidste fjerdedel udredes af Haderslev amtsfond og Haderslev købstadskommune efter folketal i henhold til den senest offentliggjorte folketælling.

Kendelsen vil være at tinglyse som hæftelse på ejendommen art.nr. 129 Anslet med prioritet forud for ejendommens pant haver, der har været indkaldt i henhold til naturfredningslovens § 10.

Med hensyn til de ejendommen påhvilende servitutter og andre byrder henvises til ejendommens blad i tingbogen.

Nærværende kendelse vil være at forelægge for overfredningsnævnet."

Konklusionen er sålydende:

"Art.nr. 129 Anslet, Fjelstrup sogn, belægges med fredningsservitut som ovenfor anført.

Der tillægges ejeren, forpagter Jens Thorøe, 5000 kr. i erstatning. Heraf udredes 3/4 af statskassen, medens den sidste fjerdedel udredes af Haderslev amtsfond og Haderslev købstadskommune efter folketal i henhold til den senest offentliggjorte folketælling."

Kendelsen er i henhold til naturfredningslovens § 19, stk. 3, forelagt overfredningsnævnet.

Da overfredningsnævnet kan tiltræde det i kendelsen anførte, vil denne være at stadfæste.

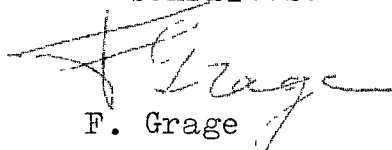
Et kort, nr. HA. 104, visende grænserne for det fredede areal, er vedhæftet nærværende kendelse.

T h i b e s t e m m e s:

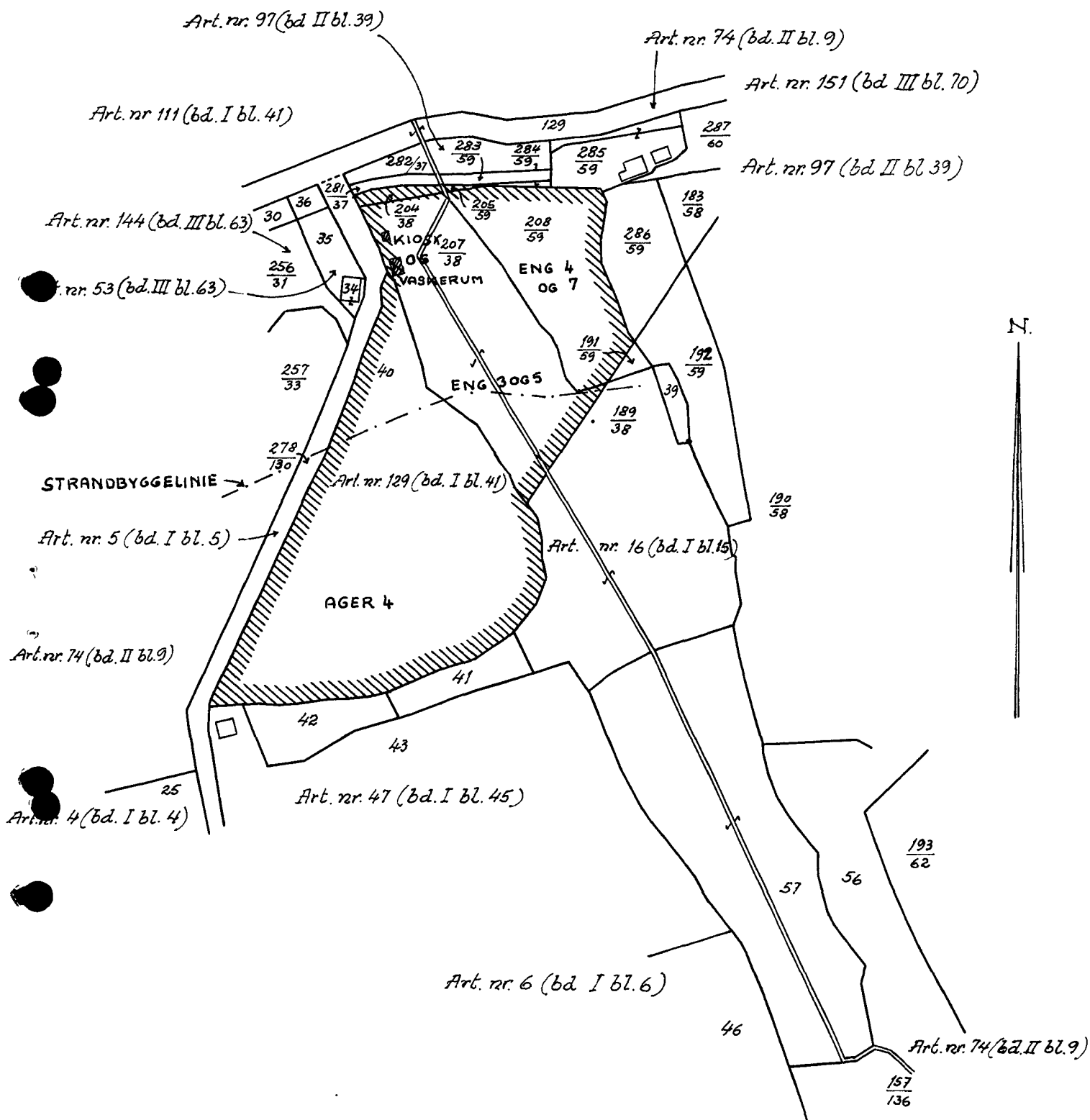
Den af fredningsnævnet for Haderslev amtsrådsreds den 11. august 1961 afsagte kendelse vedrørende fredning af art.nr. 129 Anslet, Fjelstrup sogn, stadfæstes.

I erstatning udbetales til forpagter Jens Thorøe 5000 kr. med renter 5% p.a. fra den 11. august 1961 at regne, til betaling sker. Af erstatningen udredes 3/4 af statskassen, medens den sidste fjerdedel udredes af Haderslev amtsfond og Haderslev købstadskommune efter folketal i henhold til den senest offentliggjorte folketælling.

Udskriftens rigtighed
bekræftes.

F. Grage
overfredningsnævnets sekretær

GRÆNSE FOR FREDET AREAL

Naturfredningskonsulentens kontor
København d. 7-3-62

By: ANSLET
Sogn: FJELSTRUP

Plan nr. HA. 104

1 : 2000

100 0 100 M.

FREDNINGSNÆVNET>

Kendelse afsagt af naturfredningsnævnet for
Haderslev amtsrådskreds vedrørende sagen om
fredning af art. nr. 129, Anslet, Fjelstrup
sogn, tilhørende forpagter Jens Thorøe.

Ved skrivelse af 30 juli 1960 meddelte statsministeriet
gårdejer Peter Thorøe, Højgaard, Anslet, afslag på et andragende
om tilladelse til at bibeholde en kiosk og en vaskerumsbygning
på den hans søn forpagter Jens Thorøe ifølge skøde lyst 11/9 1956
tilhørende ejendom art. nr. 129 Anslet, Fjelstrup sogn, hvilke
bygninger var opført mellem kysten og den af strandfredningskom-
missionen på stedet fastsatte byggelinie.

Da fredningsnævnet den 8. oktober 1960 behandlede et fornyet
andragende
oplyste går Citeret fuldt ud i ofn.s
areal af ar kendelse af 16/3 1962
hvorpå kios
bebyggelse.
nævnet i sa
§ 9 stk. 2
byggelse med ~~henset til~~ vejareal skulle stilles i bero.

e bygninger,
m at udleje et
ads,
l sommerhus-
e frednings-
edningslovens
e sommerhusbe-

Under et møde som omhandlet i naturfredningslovens § 10 stk.
1 afholdt den 11. november 1960 fremsatte gårdejer Peter Thorøe
som befuldmægtiget for sin nævnte søn tilbud om at indgå på for-
pligtelse til ikke at bygge eller lade bygge på art. nr. 129 An-
slet mod en erstatning på 5000 kr. og på betingelse af opnåelse
af tilladelse fra vedkommende fredningsmyndighed til at lade de
nævnte kiosk- og vaskerumsbygninger blive stående hvor de er op-
ført.

Som svar på en af fredningsnævnet ved skrivelse af 26. januar
1961 fremsat anmodning om en udtalelse under henvisning til natur-
fredningslovens § 12 har Naturfredningsrådet i skrivelse af 23.
februar 1961 til fredningsnævnet udtalt:

"Det pågældende område frembyder et sceneri af betydelig
skønhed og ikke uden naturhistorisk interesse. Det drejer sig om
et engareal, beliggende i en dyb erosionskløft, der på den østre
skrænt er beklædt med en skovstrimmel. På engarealet findes en
campingplads. De i strid med strandbyggelinien opførte småbyg-
ninger er beliggende, hvor den offentlige vej støder til engen
nedenfor skrænten. Det er rigtigt, at disse bygninger vil virke
mere skæmmende, hvis de rykkes ind bag strandbyggelinien. Ejerens

DISPENSATIONER>

Afgørelser – Reg. nr.: 02728.00

Dispensationer i perioden: 24-10-1977 - 12-10-1992

24/10-1977

U d s k r i f t

a f

kendelsesprotokollen for naturfredningsnævnet
for Sønderjyllands amts nordlige fredningskreds

--ooOoo--

År 1977, mandag den 24. oktober kl. 10.00 afsagde fredningsnævnet for Sønderjyllands amts nordlige fredningskreds på dommerkontoret i Aabenraa i sagen:

J. nr. 151/1977

Sag angående dispensation fra fredningsnævnets kendelse af 11. august 1961, stadfæstet ved overfredningsnævnets kendelse af 16. marts 1962, vedrørende fredning af matr. nr. 129 Anslet ejerlav, Fjelstrup sogn, og fra naturfredningslovens § 47 stk. 1, nr. 1, til opførelse af en bade- og toiletrumsbygning på matr. nr. 129, tilhørende Kaj Rasmussen, Anslet camping,

sålydende

k e n d e l s e:

Ved kendelse, afsagt den 11. august 1961 af naturfredningsnævnet for Haderslev amtsrådskreds og stadfæstet ved overfredningsnævnets kendelse af 16. marts 1962, blev ejendommen, matr. nr. 129 Anslet ejerlav, Fjelstrup sogn, der da ejedes af forpagter Jens Thorøe, pålagt følgende fredningsservitut:

"Der må ikke på ejendommen ske nogen art af bebyggelse, ligesom der ikke på ejendommen må anbringes master, boder eller andre indretninger, der kan virke skæmmende. Ejendommen må heller ikke beplantes, og der må ikke på denne foretages afgravning, opfyldning eller planering. De nævnte kiosk- og vaskerumsbygninger skal fjernes, såfremt de måtte ophøre at blive anvendt som kiosk- og vaskerum i forbindelse med den på engarealerne indrettede campingplads. De skal holdes i diskrete farver og må ikke anvendes til reklamering.

Påtaleberettiget er fredningsnævnet for Haderslev amtsrådskreds, hvorved bemærkes, at dispensationsbeføjelsen fra strandbyggelinien alene tilkommer Statsministeriet,

Ejerens krav på erstatning findes passende at kunne fastsættes til 5.000 kr., der vil være at udbetale til ejeren, hvorved bemærkes, at ingen af panthaverne i ejendommen har gjort krav på udbetaling af erstatningsbeløbet eller nogen del af dette. Af erstatningen udredes tre fjerdedele af statskassen. Den sidste fjerdedel udredes af Haderslev amtsfond og Haderslev købstadkommune efter folketal i henhold til den seneste offentliggjorte folketælling."

Af sagen fremgår, at de omtalte kiosk- og vaskerumsbygninger tilligemed en toiletbygning, beliggende på naboejendommen mod øst, mart. nr. 97 Anslet ejerlav, Fjelstrup sogn, tilhørende Den katolske Ungdomsskole Gravenshoved, ulovligt var opført i strid med den dagældende naturfredningslovs § 25, stk. 1.

Fredningsnævnets og overfredningsnævnets kendelser blev tinglyst på ejendommen henholdsvis den 16. august 1961 og den 23. marts 1962, og efter at Ministeriet for kulturelle anliggender ved skrivelse af 5. november 1962 havde meddelt dispensation til bibeholdelse af de ulovligt opførte bygninger blev en af ejeren den 9. marts 1963 underskreven deklaration om

bygningernes udseende og eventuelle fjernelse den 13. marts 1963 tinglyst på ejendommen.

Ved skrivelse af 12. august 1977 til fredningsplanudvalget for Sønderjyllands amt har Sønderjyllands amtsråds tekniske forvaltning fremsendt et andragende fra den nuværende ejer af matr. nr. 129 Anslet ejerlav, Fjelstrup sogn, campingpladsejer Kaj Rasmussen, om tilladelse til opførelse af en vaske- og toilet-rumsbygning på ejendommen til brug for campingpladsen.

Fredningsplanudvalget har i en skrivelse af 2. september 1977 bl. a. oplyst, at den projekterede kombinerede vaske- og toiletbygning, der rummer ca. 67 m², agtes opført landvårts strandbeskyttelseslinien, samt at det ansøgte byggeri foruden dispensation fra de tinglyste fredningsdeklARATIONER kræver dispensation fra naturfredningslovens skovbyggeliniebestemmelse, idet der syd for området findes sammenhængende skovstykker på 20 ha eller derover, hvoraf det nærmester beliggende, matr. nr. 16 Anslet, tilhører gårdejer Thorvald Ellegård, Strandvejsgård, Strandvejen 3, Anslet.

I skrivelsen anbefaler fredningsplanudvalget efter omstændighederne, at der meddeles tilladelse til opførelsen af en kombineret vaske- og toiletbygning med den ansøgte placering landvårts strandbeskyttelseslinien på vilkår, at den eksisterende vaskerumsbygning og de eksisterende toiletter fjernes, at den nye bygning skal fjernes uden udgift for det offentlige, såfremt den måtte ophøre at blive anvendt som vaske- og toiletbygning i forbindelse med den på engarealerne indrettede campingplads, og at bygningen ikke anvendes til reklamering.

Fredningsnævnet har den 27. september 1977 afholdt besigtigelsesforretning og møde. Mødt var repræsentanter for fredningsplanudvalget, Christiansfeld kommune, Sønderjyllands amtsråd og Danmarks Naturfredningsforening tilligemed ejeren og

gårdejer Thorvald Ellegård i dennes ejenskab af skovejer.

På mødet forelå tegninger af den projekterede nybygning og fredningsplanudvalgets repræsentant henstillede med tilslutning af Naturfredningsforeningens repræsentant, at de påtænkte ydermure af gasbeton beklædes med træ, malet i jordfarve, og at det projekterede eternittag udføres i mørkt materiale - mørkeblåt, sort eller brunt.

Kommunens repræsentant kunne anbefale det ansøgte og hverken amtskommunens repræsentant eller skovejeren havde indvendinger imod projektet.

Ejeren erklærede sig indforstået med at opfylde de af fredningsplanudvalget stillede vilkår for byggeriet.

Under besigtigelsen konstateredes det, at ejeren havde foretaget en afgravning ved foden af den fredede morænebakke og vest for den påtænkte placering af den nye toiletbygning, ^{at} samt/der udenfor de til campingplads godkendte arealer henstod enkelte campingvogne, hvilke forhold som stridende mod fredningsservitutterne påtaltes overfor ejeren, som lovede at foretage en udjævning af skråningen og drage om-sorg for at fjerne de pågældende campingvogne.

Nævnet finder det påkrævet, at de eksisterende primitive toilet- og badeforhold på campingpladsen afløses af tidssvarende sanitære forhold, ligesom nævnet anser det for en landskabelig forbedring af samle toilet- og baderum i en bygning, der opføres landværts strandbeskyttelseslinien.

Under hensyn til dette meddeler nævnet herved dispensation fra de tinglyste fredningsdeklarationer til opførelse af en ca. 67 m² stor vaske- og toiletbygning i overensstemmelse med det fremlagte tegningsmateriale og beliggende landværts strandbeskyttelseslinien som anført på det kendelsen vedhæftede kortbilag på vilkår

- at de eksisterende vaske- og toiletbygninger fjernes,
- at den nye bygning skal fjernes uden udgift for det offentlige, såfremt den ophører med at blive anvendt til brug for campingpladsen, der er etableret på ejendommens engarealer (eng 3, 4, 5 og 7),
- at bygningen ikke anvendes til reklamering,
- at bygningens ydermure af gasbeton beklædes med træ, malet i jordfarver,
- at eternittaget på bygningen udføres i mørkt materiale - mørkeblåt, sort eller brunt, samt
- at bygningen skal kunne fordres fjernet, dersom vilkårene om, at den skal holdes i diskrete farver og ikke må anvendes til reklamering ikke måtte blive overholdt.

I anledning af, at vaske- og toiletbygningen kommer til at ligge indenfor en afstand af 300 m fra et privat skovområde på mindst 20 ha meddeler nævnet endvidere dispensation fra bestemmelsen i naturfredningslovens § 47, stk. 1, nr. 1.

ved
På den/sagen givne anledning pålægger nævnet endvidere ejeren snarest og senest inden udgangen af indeværende år at fjerne campingvogne, der henstår uden for de til campingplads godkendte arealer af matr. nr. 129 Anslet (eng 3, 4, 5 og 7) samt at drage omsorg for, at der foretages udjævning af de afgravninger, der er foretaget ved foden af morænebakken og vest for den projekterede hybygning.

Denne kendelse vil ved nævnets foranstaltning være at tinglyse som hæftelse på ejendommen matr. nr. 129 Anslet, Fjelstrup sogn, forud for al pantegæld og andre rettigheder af privat oprindelse.

Påtaleberettiget er naturfredningsnævnet for Sønderjyllands amts nordlige fredningskreds og fredningsplanudvalget for Sønderjyllands amt.

Ifølge naturfredningslovens § 58 kan denne kendelse af de deri nævnte personer og myndigheder indbringes for overfredningsnævnet (adresse: Nyropsgade 22, 1602 København V).

Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende, men kan under særlige omstændigheder forlænges. Tilladelsen til byggeriet kan ikke udnyttes før udløbet af den ordinære klagefrist, hvorved bemærkes, at opførelsen af bygningen yderligere forudsætter tilladelse fra Sønderjyllands amtsråd i henhold til § 9, jfr. §§ 7 og 8 i loven om by- og landzoner, hvilken tilladelse ikke ses at foreligge.

T h i b e s t e m m e s :

Den af naturfredningsnævnet for Haderslev amtsrådsreds den 11. august 1961 afsagte kendelse, der er stadfæstet ved overfredningsnævnets kendelse af 16. marts 1962, om fredning af matr. nr. 129 Anslet, Fjelstrup sogn, ændres som ovenfor anført.

P. Malchau

N. Aa. Madsen

Hans Henrik Petersen

---ooOoo---

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Naturfredningsnævnet for Sønderjyllands
amts nordlige fredningskreds

,den 1. november 1977.
p. n.v.

P. Malchau
formand

Naturfredningsnævnet for Sønderjyllands

amts nordlige fredningskreds

Civildommerkantoret, Gammelting 2,
6100 Haderslev.
(tlf 04-523802)

xxx xxxxxxxx
Skriv 10x
x208 København
Telex 184 8222 72

REG. NR. 2728

Den 18. januar 1983.

J.nr. FR. 177/82

Modtaget i fredningsstyrelsen

19 JAN. 1983

Ved skrivelse af 1. december 1982 har Vibeke og Kaj Rasmussen, Anslet Camping, Strandvejen 34, 6100 Haderslev, ansøgt om tilladelse i henhold til lov om sommerhuse og campering til at vinteropbevare indtil 50 campingvogne på campingpladsen.

Sønderjyllands amtsråd, planafdelingen, har udtalt, at man er indstillet på at meddele den fornødne tilladelse, såfremt fredningsnævnet kan godkende vinteropbevaringen.

Campingpladsen er omfattet af 100 m. strandbeskyttelseslinien, skovbyggelinien og overfredningsnævnets kendelse af 16. marts 1962 vedrørende fredning af matr. nr. 129 Anslet.

Sønderjyllands amtsråd, fredningsafdelingen, indstiller, at dispensation meddeles på vilkår, at den nærmere placering aftales med amtsrådets planafdeling, og at campingvognene placeres landværts strandbeskyttelseslinien og uden for det areal, der er omfattet af overfredningsnævnets kendelse af 16. marts 1962.

Haderslev skovdistrikt, der har haft sagen til udtalelse, vil ikke udtale sig imod vinteropbevaring af campingvogne på de af amtsrådets fredningsafdeling stillede vilkår.

Fredningsnævnet meddeler herefter dispensation i medfør af naturfredningslovens § 47 (skovbyggelinien) til vinteropbevaring af indtil 50 campingvogne på de af fredningsafdelingen stillede vilkår.

Lind Larsen

Vibeke og Kaj Rasmussen,
Anslet Camping, 6100 Haderslev.

Indgivet den 18. januar 1983.

1803/4-10

Fred-

Til fredningsregisteret
til orientering

U D S K R I F T

a f

FORHANDLINGSPROTOKOLLEN

for

fredningsnævnet for Sønderjyllands
amts nordlige fredningskreds.

Den 10. februar 1986 kl. 9,30 afholdt fredningsnævnet for Sønderjyllands amts nordlige fredningskreds møde på Anslet Campingplads. Nævnet var repræsenteret af formanden, civildommer Ib Lind Larsen, Haderslev, det amtsrådsvalgte medlem, gårdejer Nis Mikkelsen, Simmersted, og det af Christiansfeld kommune valgte medlem, Holger Fischer, Christiansfeld.

Som sekretær medvirkede civildommer Torkil Rasmussen, Kolding.

Der foretoges:

F. 156/85

Dispensation fra overfredningsnævnets kendelse af 16. marts 1962, sag 1504/61, jfr. naturfredningslovens § 34, fra naturfredningslovens § 47 og fra naturfredningslovens § 46, stk. 1, nr. 1, jfr. stk. 6, til ændring af tagkonstruktionen på eksisterende kiosk- og lagerbyg-

ning på matr. nr. 129 Anslet,
Anslet Strand Camping ved Kaj
Willy Rasmussen, Strandvejen
34, Anslet, 6100 Haderslev.

Der fremlagdes:

1. ansøgning fremsendt af Christiansfeld kommune med 7 bilag,
2. skrivelse af 4. december 1985 fra Sønderjyllands amtskommune, fredningsafdelingen,
3. skrivelse af 16. januar 1986 fra Danmarks Naturfredningsforening, lokalkomiteén for Christiansfeld, og
4. indkaldelse med indvarslingsliste.

Kaj Willy Rasmussen og dennes ægtefælle var til stede.

For Sønderjyllands amtskommune, fredningsafdelingen, mødte landinspektør Palle Grøndlund.

For Christiansfeld kommune mødte bygningsinspektør Kaj Bøhme.

For Haderslev skovdistrikt, statsskovvæsenet, mødte forstfuldmægtig Lars Poulsen.

Der foretoges besigtigelse, og sagen drøftedes på stedet.

Overfredningsnævnets kendelse fra 16. marts 1962 med fredningsnævnets sag F. 1/61 forelå. Endvidere forelå tidligere behandlede sager i nævnet, j.nr. F. 149/77, 161/77, 43/79, 50/79, 177/82 og 200/83, som formanden kort gennemgik.

Kaj Bøhme bemærkede, at den nu foreliggende ansøgning fra ejeren svarer til dennes ansøgning i 1977. Kommunen vil imidlertid nu anbefale ansøgningen i modsætning til tidligere under hensyn til, at der er etableret campingplads på stedet, som andrageren skal ernære sig af. Der er vinteropbevaring af campingvogne m.v., der kræver et vist opsyn.

Palle Grønlund henviste til fredningsafdelingens skriftlige indlæg i sagen og fremhævede især, at en dispensation vil gøre fredningsmyndighedernes betingelser om fjernelse af bygningen, såfremt campingpladsen måtte ophøre, illusorisk.

Lars Poulsen havde ingen bemærkninger til ansøgningen.

Andrageren og hans ægtefælle henviste til, at der kommer betydelig flere gæster på campingpladsen end tidligere, således at det er vigtigt, at de kan have deres bolig på pladsen. De vil også være interesserede i dispensation til eventuelle reducerede projekter.

Nævnet voterede internt og meddelte afslag på ansøgningen.

Sagen drøftedes, og nævnet meddelte, at det vil være sin- det at meddele dispensation til en forlængelse af den eksisterende bygning med 6 m mod syd på vilkår, at byggeriet fremtræder som det allerede eksisterende, at raftehegn m.v. fjernes, og på betingelse af, at ejeren opnår amtsrådets tilladelse efter by- og landzoneloven til helårsbeboelse.

Det forudsættes, at bygningstegninger og projekt forelæg- ges for nævnet til endelig godkendelse og meddelelse af endelig dispensation. Der er således ikke meddelt dispensation for tiden.

Sagen sluttet.

Mødet hævet.

Lind Larsen

Fredningsnævnets afgørelse kan påklages til overfredningsnævnet senest 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. En tilladelse eller dispensation må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet. Er klage indgivet, må tilladelsen eller dispensationen ikke udnyttes, med mindre den opretholdes af overfredningsnævnet. Tilladelsen bortfalder, såfremt den ikke er udnyttet inden 5 år fra dens meddelelse.

Ud-

Anslet Camping
v/Vibeke og Kaj Rasmussen
Strandvejen 34
Anslet
6100 Haderslev

Den 19. august 1988
J.nr. 1504/61-1/88

Fredningsnævnet for Sønderjyllands Amts Nordlige Fredningskreds har den 28. marts 1988 afslået at give tilladelse til, at De må opføre den af Dem ønskede tilbygning på matr.nr. 129, Anslet By, Fjelstrup. De har påklaget Fredningsnævnets afslag til Overfredningsnævnet.

Sagens baggrund er følgende:

I 1950'erne indrettede den daværende ejer af ejendommen en campingplads på en del af ejendommen og opførte uden den nødvendige dispensation fra strandbyggelinien en kiosk og en vaskerumsbygning. I 1960 fremkom planer om en sommerhusudstyknig på en anden del af ejendommen, og i den anledning blev der gennemført en fredning af hele ejendommen med forbud mod bl.a. opførelse af ny bebyggelse. Fredningen er endeligt fastlagt i Overfredningsnævnets kendelse af 16. marts 1962, der tillader campingpladsen bibeholdt uden særlige vilkår, og som tillader de to nævnte bygninger bibeholdt, så længe de anvendes som kiosk og vaskerum i forbindelse med campingvirksomhed. Statsministeriet, der dengang administrerede strandbyggelinien, dispensererede samtidig fra bestemmelserne herom til bibeholdelse af de to bygninger på samme vilkår.

Der er senere - med de nødvendige tilladelser fra Fredningsnævnet og Sønderjyllands Amt - foretaget forskellige ændringer vedrørende campingpladsen, herunder foretaget en flytning og væsentlig udvidelse af vaskerumsbygningen. Campingpladsen er udvidet uden for det fredede område og giver nu plads for 132 campingvogne. Der er givet tilladelse til vinteropbevaring af et antal campingvogne m.v.

I 1985 ansøgte De Fredningsnævnet om tilladelse til at måtte udvide den eksisterende ca. 90 m² store kioskbygning dels med en 6 m lang tilbygning på den landværts side af huset og dels med en tagetage. Udvidelsen skulle muliggøre, at De kunne have Deres bolig på campingpladsen.

Fredningsnævnet afslog den 10. februar 1986 at meddele de nødvendige tilladelser efter naturfredningslovens § 34 (den ovennævnte fredningskendelse), § 46 (strandbeskyttelseslinien) og § 47 (skovbyggelinien). Fredningsnævnet tilkendegav samtidig, at der på visse vilkår kunne forventes tilladelse til at forlænge kioskbygningen med 6 m.

De udarbejdede derefter et projekt for en 10 m lang tilbygning (91 m²), som - med inddragelse af 21 m² af den eksisterende bygning - vil give Dem et beboelsesareal på 112 m². Sønderjyllands Amt meddelte tilladelse hertil i henhold til by- og landzoneloven og anbefalede Fredningsnævnet også at give de nødvendige tilladelser.

Fredningsnævnet afslog imidlertid den 28. marts 1988, men gentog i afgørelsen den tidligere tilkendegivelse af, at der på visse vilkår kan forventes tilladelse til at forlænge kioskbygningen med 6 m.

Overfredningsnævnet skal udtale:

Ved fredningskendelsen fra 1962 blev det accepteret, at en væsentlig del af det fredede areal - også søværts strandbeskyttelseslinien - fortsat måtte anvendes til camping. Den senere konsolidering og udvidelse af virksomheden, der er sket med tilladelser fra også Fredningsnævnet, og baggrunden for fredningen gør det rimeligt, at der gives indehaveren af virksomheden mulighed for at udnytte Amtets zonelovstilladelse til helårsbeboelse på ejendommen.

Det findes herefter at være af underordnet betydning, om den tilbygning, der er nødvendig for beboelsen, får en længde af 6 m eller 10 m.

Fredningsnævnets afgørelse ændres derfor til, at der i medfør af naturfredningslovens §§ 34, 46 og 47 meddeles dispensation til, at De må opføre den ansøgte 10 m lange tilbygning i overensstemmelse med de for Fredningsnævnet

fremlagte tegninger og med en udformning, der giver tilbygningen samme ydre fremtræden som den eksisterende bygning.

Der er ikke herved taget stilling til, om det ulovligt opsatte hegn ved kioskbygningen kan tillades bibeholdt. Spørgsmålet herom må afgøres af Fredningsnævnet.

Det tilføjes, at både fredningskendelsen og naturfredningslovens §§ 46 og 47 kræver tilladelse fra Fredningsnævnet til opførelse af enhver bygning, også bygninger der ifølge småhusreglementet (BRS-85) kan opføres uden byggetilladelse fra kommunen.

I sagens behandling har deltaget 10 af Overfredningsnævnets medlemmer. Afgørelsen er enstemmig.

På Overfredningsnævnets vegne

Birgitte Damm

sekr.

Den 9. marts 1992 kl. 9,00 afholdt Fredningsnævnet for Sønderjyllands Amts Nordlige Fredningskreds møde på Anslet Camping. Nævnet var repræsenteret af formanden, civildommer Jørgen Dahm Frederiksen, Sønderborg, det amtsrådsvalgte medlem, gårdejer Thomas Lauritsen, Stubbum, Christiansfeld, og det af Christiansfeld Kommune valgte medlem, Holger Fischer, Aller.

Der foretoges:

F. 8/92

Meddelelse fra Sønderjyllands Amt om overtrædelse af naturfredningslovens § 34 og § 46 vedrørende Anslet Camping, matr. nr. 129 Anslet, Fjelstrup, tilhørende Kaj Rasmussen, Kystvejen 34, Anslet, Christiansfeld Kommune.

Der fremlagdes:

4. skrivelse af 26. februar 1992 fra Sønderjyllands Amt.

For Danmarks Naturfredningsforenings lokalkomité mødte formanden Ian Heilmann.

Kaj Rasmussen og dennes ægtefælle var til stede.

Der foretoges besigtigelse.

Ian Heilmann anbefalede, at værkstedsbygningen godkendes, men indstillede, at øvrige konstaterede ulovlige forhold kræves bragt til ophør.

Fredningsnævnet foretog votering.

Formanden for fredningsnævnet voterer for, at der nægtes dispensation i henhold til naturfredningslovens § 34 til udvidelse af campingpladsen med 18 enheder eller et andet antal ved foden af den fredede bakke og at kræve plankeværk for hestefold, gangbro (tårn) og lysmaster på bakken m.v. samt ponystalden fjernet. Han kunne tiltræde, at der meddeles dispensation for så vidt angår værkstedsbygningen.

Det amtsrådsvalgte medlem og det kommunevalgte medlem af fredningsnævnet voterer for, at der meddeles dispensation i henhold til naturfredningslovens § 34 som ansøgt, idet de skønner, at det ansøgte ikke kommer i strid med fredningens formål.

Da der ikke er enighed i fredningsnævnet, henskydes sagen til Overfredningsnævnets afgørelse.

Sagen sluttet for fredningsnævnet.

J. Dahm Frederiksen

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Fredningsnævnet for Sønderjyllands Amts

Nordlige Fredningskreds, den 16. marts 1992

J. Dahm Frederiksen

Udskrift sendt til:

Kaj Rasmussen, Kystvejen 34, Anslet, 6100 Haderslev.

Sønderjyllands Amt, landskabskontoret, j.nr. 8-70-4-509-1-91.

Christiansfeld Kommune, teknisk forvaltning.

Danmarks Naturfredningsforening + lokalkomiteén.

Skov- og Naturstyrelsen.

Medlemmerne

KOPI TIL
ORIENTERING

Kaj Rasmussen
Anslet Camping
Kystvejen 34
Anslet
6100 Haderslev

12. oktober 1992

J.nr. 151-8

Sønderjyllands Amt har i skrivelse af 9. april 1992 meddelt Dem de afgørelser efter naturfredningslovens § 46 (strandbeskyttelseslinien) og planlovens § 35 (landzone), som amtsrådets udvalg for teknik og miljø har truffet angående forskellige ulovlige forhold på Deres ejendom matr.nr. 129 Anslet, Fjelstrup, der siden 1950'erne har været anvendt som campingplads.

De har v/ advokat Jørgen Møller, Munkebo, påklaget afgørelserne i den udstrækning, hvori amtet har afslået at lovliggøre forholdene ved efterfølgende tilladelser. Christiansfeld Kommune har påklaget amtets afslag på Deres ansøgning om at måtte bibeholde 18 campingenheder, hvormed campingpladsen er udvidet.

De pågældende forhold er endvidere i strid med bestemmelserne i Overfredningsnævnets kendelse af 16. marts 1962 om fredning af ejendommen. Fredningsnævnet for Sønderjyllands amts nordlige fredningskreds har henskudt spørgsmålet om dispensation fra fredningskendelsen til Overfredningsnævnets afgørelse.

De spørgsmål, der herefter foreligger til Overfredningsnævnets afgørelse, er følgende:

- 1) Bibeholdelse af de nævnte 18 campingenheder, som er indrettet ved foden af bakken på den sydlige del af ejendommen (fredningskendelsen og planlovens § 35).

Miljøministeriet, J.nr. SN

13.10.1992
13 OKT. 1992

Akt.nr. 8

2) Bibeholdelse af en gangbro, lysmaster og hegning omkring en hestefold, som er anbragt på den nævnte bakke (fredningskendelsen og delvis naturfredningslovens § 46).

3) Bibeholdelse af en ca. 20 m² stor værkstedsbygning, der er opført i tilknytning til anden bebyggelse på ejendommen (fredningskendelsen, idet amtets tilladelse efter naturfredningslovens § 46 ikke er påklaget).

4) Bibeholdelse af en ca. 16 m² stor ponystald, der efter delvis afgravning af en skrænt er opført som tilbygning til værkstedsbygningen, og i forbindelse hermed spørgsmålet om retablering af skrænten (fredningskendelsen og naturfredningslovens § 46).

5) Bibeholdelse af et større skilt (maleri), der er anbragt nær værkstedsbygningen og ponystalden (fredningskendelsen og naturfredningslovens § 46).

De har for Overfredningsnævnet ønsket tilladelse til at bibeholde de nævnte foranstaltninger. De har anført, at Deres trestjernede campingplads hører til de mindre og må drives under fuld udnyttelse af alle muligheder, hvis den fortsat skal eksistere. Pladsen rummer blot 150 campingenheder, hvoraf de omhandlede 18 enheder ligger skjult i terrænet og kun bliver anvendt i sommermånederne. For at opnå den trestjernede klassifikation har De investeret betydelige beløb i forbedring af campingpladsen, og af økonomiske grunde er det nødvendigt, at de 18 enheder fortsat kan anvendes i højsæsonen. De har endvidere oplyst, at foranstaltningerne under 1-4 er foretaget for mange år siden, og De har anført, at myndighederne ikke har kunnet være ubekendt med de således tilvejebragte forhold. Eksempelvis har en repræsentant for amtets landskabsafdeling i 1987 foretaget en nøje gennemgang af campingpladsen, uden at forholdene blev påtalt. I 1988 behandlede fredningsmyndighederne Deres ansøgning om tilladelse til at opføre en tilbygning, og fredningsnævnet besigtigede ejendommen, ligeledes uden at forholdene blev påtalt.

På Overfredningsnævnets forespørgsel har De oplyst, at et antal terrasser ved foden af bakken fandtes ved Deres overtagelse af ejendommen i 1977, og

at de overvejende anvendes til teltning. Der er ført elledning til og anbragt målerskab ved hver terrasse.

Christiansfeld Kommune har anført, at byrådet ønsker campingpladsen opretholdt, og at de yderligere 18 campingenheder vil medvirke til at sikre dette.

Ved sagens fremsendelse til Overfredningsnævnet har fredningsnævnet oplyst, at 2 af nævnets 3 medlemmer anbefaler dispensation fra fredningskendelsen til bibeholdelse af alle de omhandlede forhold, medens det tredje medlem kun kan anbefale dispensation til bibeholdelse af værkstedsbygningen.

I sagens behandling har deltaget 9 af Overfredningsnævnets 11 medlemmer. Efter besigtigelse og møde med sagens parter skal Overfredningsnævnet enstemmigt udtale:

Ud fra de hensyn, der ligger bag planlovens bestemmelser om landzone, er den begrænsede udvidelse af campingpladsen med 18 campingenheder uden større betænkelighed. Disse campingenheder er for en dels vedkommende tilvejebragt landværts bakken på ejendommen og findes efter en konkret vurdering - omend med betænkelighed - at kunne tillades også i relation til fredningskendelsens bestemmelser, men kun på de betingelser, at de ovennævnte terrasser på den anden side af bakken alene anvendes til teltning og kun under spidsbelastning, og at elforsyningen til disse terrasser afbrydes og målerskabene fjernes. Den sidstnævnte betingelse skal være opfyldt senest 1. februar 1993.

Gangbroen, lysmasterne og indhegningen af hestefolden på bakken er stærkt skæmmende og dermed i en sådan modstrid med fredningskendelsen, at disse foranstaltninger ikke kan tillades bibeholdt. Fristen for lovgivning af disse forhold ved fjernelse af gangbroen, lysmasterne og indhegningen fastsættes til senest 1. februar 1993. Det tilføjes, at en hestefold på bakken kun kan tillades indhegnet ved foden af bakken og kun må foretages efter fredningsnævnets godkendelse af hegnets placering og udformning.

Værkstedbygningen, ponystalden og skiltet (maleriet) kan efter omstændighederne tillades bibeholdt. Som en konsekvens af tilladelsen til ponystaldens forbliven kan også afgravningen af skrænten godkendes efterfølgende.

Overfredningsnævnet ændrer herefter amtets afgørelser efter naturfredningslovens § 46 og planlovens § 35 i overensstemmelse med det anførte og meddeler dispensation fra fredningskendelsen i det anførte omfang.

Overfredningsnævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen efter planlovens § 35 skal anlægges inden 6 måneder fra dato, jf. lovens § 62.

Advokat Jørgen Møller modtager kopi af denne skrivelse.

På Overfredningsnævnets vegne

**Fredningsnævnet for Sydjylland
Sydlig del**

Denne afgørelse er behandlet i Miljø- og Fødevareklagenævnet
med sagsnr. 19/07927.
[Klik her for at se afgørelsen.](#)

Dokken 1
6700 Esbjerg
Åbent 08.30-15.00
Tlf.: 9968 8800

E-mail: esbjerg@domstol.dk
www.domstol.dk/esbjerg
SE-nr. 50 03 28 17

30. september 2019
Fredningssag FN SJS
35/2019

J.nr.: 35/2019: Ansøgning fra boet efter Kaj Rasmussen (nu Helle Melchiorsen) om bortfald af nedrivningsvilkår/dispensation fra nedrivning af beboelsesejendommen på ejendommen Strandvej 34, Anslet, 6100 Haderslev, matr.nr. 129 Anslet, Fjelstrup,

Fredningsnævnet har den 19. juli 2019 modtaget en ansøgning fra advokat Randi Larsen på vegne boet efter Kaj Rasmussen om bortfald af nedrivningsvilkår/dispensation fra nedrivning af beboelsesejendommen på ejendommen Strandvej 34, Anslet, 6100 Haderslev, matr.nr. 129 Anslet, Fjelstrup. Ejendommen er senere overtaget af Helle Melchiorsen, der er indtrådt i dispensationsansøgningen.

Ejendommen er beliggende i et område, der er fredet ved Overfredningsnævnets kendelse af 16. marts 1962.

Fredningsnævnet har behandlet sagen på nævnets møde den 29. august 2019, hvor nævnet tillige har foretaget besigtigelse.

Fredningsnævnet har besluttet at meddele Helle Melchiorsen afslag på anmodningen om bortfald af nedrivningsvilkåret/dispensation fra nedrivning af beboelsesejendommen.

Begrundelsen fremgår under afsnittet ”Fredningsnævnets afgørelse”.

Sagens baggrund:

I Overfredningsnævnets kendelse af 16. marts 1962 er følgende anført:

”...

Ved skrivelse af 30. juli 1960 meddelte statsministeriet gårdejer Peter Thorøe, Højgård, Anslet, afslag på et andragende om tilladelse til at bibeholde en kiosk og en vaskerumsbygning på den hans søn, forpagter Jens Thorøe, ifølge skøde lyst 11/9 1956 tilhørende ejendom, art.nr. 129 Anslet, Fjelstrup sogn, hvilke bygninger var opført mellem kysten og den af strandfredningskommissionen på stedet fastsatte byggelinje.

...

Under et møde som omhandlet i naturfredningslovens § 10, stk. 1, afholdt den 11. november 1960, fremsatte gårdejer Peter Thorøe som befuldmægtiget for sin nævnte søn tilbud om at indgå på forpligtelse til ikke at bygge eller lade bygge på art.nr. 129 Anslet mod en erstatning på 5000 kr. og på betingelse af opnåelse af tilladelse fra vedkommende fredningsmyndighed til at lade de nævnte kiosk- og vaske rumsbygninger blive stående, hvor de er opført.

Som svar på en af fredningsnævnet ved skrivelse af 26. januar 1961 fremsat anmodning om en udtalelse under henvisning til naturfredningslovens § 12 har Naturfredningsrådet i skrivelse af 23. februar 1961 til fredningsnævnet udtalt:

"Det pågældende område frembyder et sceneri af betydelig skønhed og ikke uden naturhistorisk interesse. Det drejer sig om et engareal, beliggende i en dyb erosionskløft, der på den østre skrænt er beklædt med en skovstrimmel. På engarealet findes en campingplads. De i strid med strandbyggelinjen opførte småbygninger er beliggende, hvor den offentlige vej støder til engen nedenfor skrænten. Det er rigtigt, at disse bygninger vil virke mere skæmmende, hvis de rykkes ind bag strandbyggelinjen. Ejeren tilbud går ud på at frede morænebakken oven for engen, på kortet betegnet "Ager 411". Den projekterede sommerhusbebyggelse på denne bakke vil virke særdeles skæmmende i selve landskabet og i høj grad bidrage til at forringe og udviske indtrykket af erosionskløften mod de omgivende morænebakker.

Naturfredningsrådet kan derfor udtale, at man anser den tilbudte fredning for at være af væsentlig almen interesse, og man kan anbefale, at den gennemføres som foreslået, ligesom man under denne forudsætning vil anbefale dispensation for de nævnte småbygninger, sålænge disse anvendes til deres nuværende formål som kiosk og toiletbygning på campingpladsen, dog under forudsætning af, at bygningerne holdes i diskrete farver og ikke anvendes til reklamering".

...

Statsministeriet har derefter i skrivelse af 20. april 1961 udtalt, at ministeriet vil være sindet at meddele dispensation med hensyn til kiosk- og vaskerumsbygningerne fra bestemmelserne om byggelinjen ved strandbredder på de i Naturfredningsrådets skrivelse af 23. februar 1961 nævnte betingelser under forudsætning af gennemførelsen af fredningssagen. Ejeren har erklæret sig indforstået med de nævnte vilkår. Nævnet finder at ejendommen art.nr. 129 Anslet, hvis areal på et i sagens anledning udfærdiget afrids efter matrikelkortet af 21. oktober 1960 er betegnet som ager 4, eng 3 og 5 og eng 4 og 7, bør fredes, såvel på grund af at arealet udgør et hele af stor skønhed som af naturvidenskabelige grunde.

Ejendommen belægges herefter med følgende servitut:

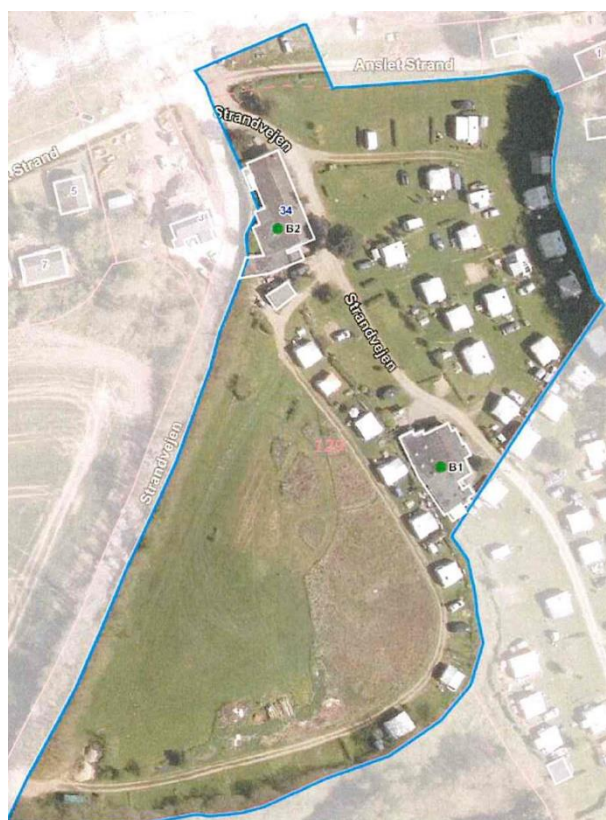
"Der må ikke på ejendommen ske nogen art af bebyggelse, ligesom der ikke på ejendommen må anbringes master, boder eller andre indretninger, der kan virke skæmmende. Ejendommen må heller ikke beplantes, og der må ikke på denne foretages afgravning, opfyldning eller planering. De nævnte kiosk- og vaskerumsbygninger skal fjernes, såfremt de måtte ophøre at blive anvendt som kiosk- og vaskerum i forbindelse med den på engarealerne indrettede campingplads. De skal holdes i diskrete farver og må ikke anvendes til reklamering."

I 1977 fik lodsejeren dispensation til at opføre en 67 m² stor *vaske- og toiletbygning* på vilkår blandt andet, at eksisterende vaske- og toiletbygninger blev fjernet, samt at den nye bygning skulle fjernes uden udgift for det offentlige, såfremt den ophører med at blive anvendt til brug for campingpladsen.

Den 10. februar 1986 traf Fredningsnævnet afgørelse. Det kan udledes af afgørelsen, at sagen drejede sig om, at lodsejeren ønskede at udvide en eksisterende *kioskbygning* med henblik på, at denne kunne benyttes som helårsbolig. Det gav nævnet afslag på, men tilkendegav at en mindre udvidelse

ville kunne tillades, blandt andet på vilkår, at ejeren opnåede amtsrådets tilladelse efter by- og landzoneloven til helårsbeboelse. Nævnets afgørelse blev påklaget. Lodsejeren fik via Sønderjyllands Amt tilladelse til udvidelsen af kioskbygningen, således at denne kunne bruges til helårsbeboelse. Overfredningsnævnet ændrede Fredningsnævnets afslag og meddelte den 19. august 1988 ejeren dispensation til opførelse af en 10 m lang tilbygning i overensstemmelse med de for Fredningsnævnet fremlagte tegninger og med en udformning, der giver tilbygningen til *kioskbygningen* samme ydre fremtræden som den eksisterende bygning. Overfredningsnævnet gentog ikke vilkåret om, at kioskbygningen skulle fjernes, når der ikke længere blev drevet campingplads på arealet. På den anden side fremgår det ikke af kendelsen, at det oprindelige vilkår herom skulle være frafaldet.

Boets ansøgning om bortfald af nedrivningsforpligtelsen/dispensation herfra har sammenhæng med, at ejendommen søges solgt. Da driften af campingpladsen umiddelbart ikke er rentabel, ønskes der klarhed over, om en mulig køber af ejendommen i tilfælde af ophør af driften er forpligtet til at rive beboelsesejendommen ned. Beboelsesejendommen er benævnt B2 på kortet nedenfor.

Fredningsnævnets behandling af sagen

Fredningsnævnet har behandlet sagen på nævnets møde den 29. august 2019, hvor nævnet tillige har foretaget besigtigelse.

I mødet deltog formanden, retspræsident Margit Ø. Laub, Esbjerg, det ministerudpegede medlem Kjeld Thamdrup og det kommunalt udpegede medlem Olaf Hansen. Endvidere deltog Andreas Nielsen på vegne Haderslev Kommune, Martin Martinsen på vegne Friluftsrådet, Bent Karlsson og Jørgen Clausen på vegne Danmarks Naturfredningsforening og den nye ejer af ejendommen, Helle Melchiorson.

Fredningsnævnets formand redegjorde for ansøgningen og de relevante dele af fredningsbestemmelserne.

Helle Melchiorsen oplyste, at hun har købt ejendommen for 10 dage siden. Hun anviste det fredede område og redegjorde for ansøgningen. Hun ønsker at fortsætte driften af campingpladsen, men vil gerne have slettet vilkåret om nedrivning af beboelsesbygningen, da der som følge af dennes tilstand vil være behov for omfattende renoveringsarbejder. Hun vil derfor gerne kunne blive boende, hvis hun må ophøre med driften af campingpladsen.

Jørgen Clausen oplyste, at Danmarks Naturfredningsforening ikke finder, at vilkåret kan slettes, da det vil være i strid med fredningens formål.

Martin Martinsen oplyste, at Friluftsrådet ikke har bemærkninger til, at vilkåret udgår, da huset allerede ligger i det fredede område.

Andreas Nielsen oplyste, at Haderslev Kommune ikke har indsigelser mod ansøgningen. Der er ikke taget stilling til, om kommunen agter at rejse en ny fredningssag, hvis Fredningsnævnet vurderer, at der ikke kan gives dispensation til det ansøgte.

Fredningsnævnets afgørelse

Ifølge naturbeskyttelseslovens § 50, stk. 1, kan fredningsnævnet dispensere fra bestemmelserne i en fredning, når det ansøgte ikke er i strid med fredningens formål. Videregående afvigelser fra en fredning end nævnt i stk. 1, og helt eller delvis ophævelse af en fredning kan, jf. stk. 5, kun foretages efter reglerne om gennemførelse af fredninger.

Det fremgår af Overfredningsnævnets kendelse, at baggrunden for fredningen havde sammenhæng med, at lodsejeren ønskede at opføre sommerhusbebyggelse i området, der ifølge kendelsen ”frembyder et sceneri af betydelig skønhed og ikke uden naturhistorisk interesse.” Der var på fredningstidspunktet etableret en campingplads. Der var ikke etableret helårsbebyggelse på ejendommen. Som et led i fredningen blev det bestemt, at nogle eksisterende bygninger skulle nedrives, hvis campingpladsen blev nedlagt.

Fredningsnævnet kan give dispensation fra et vilkår i en fredning, hvis det ikke er i strid med fredningens formål. Fredningsnævnet kan derimod ikke ved en dispensation ændre et vilkår.

Fredningsnævnet finder ikke, at Overfredningsnævnet den 19. august 1988, hvor ejeren fik dispensation til opførelse af en 10 meter lang tilbygning til kioskbygningen, således at ejendommen kunne bruges som beboelsesejendom, samtidig meddelte, at bestemmelsen udgik af fredningen.

Fredningsnævnet finder, at bortfald af vilkåret om, at kiosk- og vaskerumsbygninger skal fjernes, såfremt de måtte ophøre at blive anvendt som kiosk- og vaskerum i forbindelse med den på engarealerne indrettede campingplads, alene kan ske i forbindelse med en ny fredningssag.

Fredningsnævnet finder endvidere, at en dispensation vil være i strid med fredningens formål.

Som følge heraf kan vilkåret i Overfredningsnævnets kendelse af 16. marts 1962 alene ændres efter reglerne om gennemførelse af fredninger.

Fredningsnævnet meddeler derfor i medfør af naturbeskyttelseslovens § 50, stk. 1 Helle Melchiorson afslag på anmodningen om bortfald af nedrivningsvilkåret samt afslag på dispensation herfra.

Klagevejledning:

Der kan inden 4 uger efter den dag, denne afgørelse er meddelt, klages til Miljø- og fødevareklagenævnet over afgørelsen. Hvis afgørelsen er offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen.

Borgere, virksomheder, myndigheder og organisationer skal indsende klagen til Miljø- og fødevareklagenævnets klageportal via borger.dk eller virk.dk.

Der er et direkte link til borger.dk og virk.dk via Miljø- og fødevareklagenævnets hjemmeside www.naevneneshus.dk/planklagenaevnet.

Klagefristen udløber ved midnat på dagen for klagefristens udløb.

En klage skal være tilgængelig for førsteinstansen i Klageportalen senest kl. 23:59 på den dag, hvor klagefristen udløber. Det indebærer, at klager har godkendt og betalt gebyr/bestilt faktura i Klageportalen.

Klageren skal oplyse sit CPR-nummer eller CVR-nummer.

Miljø- og fødevareklagenævnets hjemmeside indeholder information om beregning af klagefrister i de tilfælde, hvor en klager anmoder om at blive undtaget fra brug af Klageportalen.

Klageberettigede er, jf. naturbeskyttelseslovens § 86:

- Adressaten for afgørelsen,
- ejeren af den ejendom, som afgørelsen vedrører,
- offentlige myndigheder,
- en berørt nationalparkfond,
- lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen,
- landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø, og
- landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige, rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser.

Det er en betingelse for Miljø- og fødevareklagenævnets behandling af en klage, at den, der klager, indbetaler et gebyr. Gebyret udgør for privatpersoner 900 kr. Virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder skal betale 1.800 kr. for behandling af eller genoptagelse af en klage. Det nævnte gebyr reguleres den 1. januar hvert år efter den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks med virkning for klager, der modtages i nævnet fra og med den 1. februar 2017. Gebyret er endnu ikke reguleret for 2017, men vil blive teknisk efterreguleret.

Miljø- og fødevareklagenævnet påbegynder først behandlingen af en klage, når gebyret er modtaget. Klagegebyr opkræves af Miljø- og fødevareklagenævnet. Betaling af klagegebyr sker ved elektronisk overførsel eller ved indbetalingskort til Miljø- og fødevareklagenævnet. Gebyr skal indbetales

indenfor en af Miljø- og fødevareklagenævnet fastsat frist. Hvis gebyret ikke indbetales inden udløbet af fristen, afvises klagen.

Vejledning om gebyrbetalingen kan findes på Miljø- og fødevareklagenævnets hjemmeside www.naevneneshus.dk/planklagenaevnet.

Gebyret bliver tilbagebetalt, hvis klagen bliver afvist, fordi klagefristen er overskredet, klager ikke er klage-berettiget eller fordi Miljø- og fødevareklagenævnet ikke har kompetence til at behandle klagen.

Gebyret tilbagebetales også, hvis klagesagen fører til, at den påklagede afgørelse ændres eller ophæves, eller hvis klager får helt eller delvist medhold i klagen. Hvis den eneste ændring af den påklagede afgørelse er forlængelse af en frist for efterkommelse af afgørelsen som følge af den tid, der er medgået til at behandle sagen i Miljø- og fødevareklagenævnet, tilbagebetales gebyret dog ikke.

Hvis klager trækker klagen tilbage, mens sagen er under behandling i nævnet, vil gebyret som udgangspunkt også blive betalt tilbage. Miljø- og fødevareklagenævnet kan dog beslutte, at gebyret ikke tilbagebetales, hvis klagen trækkes tilbage på et tidspunkt, hvor nævnet allerede har foretaget en stor del af sagsbehandlingen.

Tilladelsen må i henhold til naturbeskyttelseslovens § 87, stk. 7, ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet, eller behandling af en eventuel klage måtte være afsluttet.

Det følger endvidere af naturbeskyttelseslovens § 50, stk. 1, jf. § 66, stk. 2, at tilladelsen bortfalder, hvis den ikke udnyttes inden 3 år efter, at den er givet.

Såfremt projektets gennemførelse kræver tilladelse eller dispensation efter anden lovgivning, skal ansøgerne rette henvendelse til den myndighed, der administrerer tilladelser eller dispensationer i henhold til denne lovgivning.

Fredningsnævnet for Sydjylland, Sydlig del
Esbjerg, den 30. september 2019

Margit O. Laub
formand

Denne afgørelse er sendt til:

Helle Melchiorson,
Haderslev Kommune, post@haderslev.dk
Advokat Randi Larsen, kontakt@buch-advokatfirma.dk
Miljøstyrelsen, mst@mst.dk;
Slot- og Kulturstyrelsen, post@slks.dk
Museum Sønderjylland, tekr@museum-sonderjylland.dk
Danmarks Naturfredningsforening/København, dn@dn.dk
Danmarks Naturfredningsforening/Haderslev, haderslev@dn.dk
Dansk Botanisk Forening Jyllandskredsen, finn.borchsenius@sm.au.dk

Dansk Ornitologisk Forening, jorn.vinther.sorensen@gmail.com

Friluftsrådet centralt: fr@friluftstraadet.dk

Friluftsrådet Haderslev: soenderjylland@friluftstraadet.dk

Denne afgørelse vedrører en dispensationsafgørelse fra
Fredningsnævnet med sagsnr. FN-SJS-35-2019.
[Klik her for at se afgørelsen.](#)

7. juni 2021
Sagsnr.: 19/07927
Klagenr.: 1005165
JSE

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

STADFÆSTELSE af afslag på dispensation i sag om nedrivningsvil- kår inden for fredning i Haderslev Kommune

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
naevneneshus.dk

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 50, stk. 1, jf. § 78, stk. 3.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Fredningsnævnet for Sydjylland, sydlig dels afgørelse af 30. september 2019 om afslag på dispensation fra vilkår om nedrivning af bebyggelse inden for fredning af matr. nr. 129 Anslet, Fjelstrup, beliggende Strandvejen 34, 6100 Haderslev i Haderslev Kommune.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet² og gebyrbekendtgørelsens § 2.³ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

¹ Lovbekendtgørelse nr. 240 af 13. marts 2019 om naturbeskyttelse med senere ændringer.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

³ Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 23. oktober 2019 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af ejendommens ejer.

Klager har navnlig anført, at

- der er tvivl om, hvorvidt bygningen overhovedet er omfattet af nedrivningsvilkåret,
- bygningen ikke er særligt synlig eller skæmmende i det fredede område,
- der ligger andre bygninger og drives landbrug i området omkring fredningen, og
- det ikke giver mening at nedrive bygningen, når den allerede ligger der.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.4.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen/området

Klagen vedrører ejendommen på adressen Strandvejen 34, 6100 Haderslev, matr. nr. 129 Anslet, Fjelstrup. Ejendommen har et areal på cirka 1,75 ha, og er beliggende i landzone ved Helleskov nordøst for Haderslev.

Ejendommen består af en aflang matrikel, hvis sydvestlige halvdel udgøres af en bakke, der er friholdt for bebyggelse. Den nordøstlige halvdel ligger i en kløft mellem denne og en anden bakke og huser cirka halvdelen af den campingplads, der udgør Anslet Camping. Campingpladsens anden halvdel ligger på nabomatriklen mod sydøst.

På ejendommens nordøstlige halvdel ligger desuden to bygninger på henholdsvis 219 m² og 163 m². Genstanden for den konkrete sag er førstnævnte bygning, der ligger nordligst på ejendommen og huser kiosk og beboelse for campingpladsens forhenværende ejer. Sidstnævnte bygning ligger syd herfor og indeholder campingpladsens vaske- og toiletfaciliteter.

Ejendommen er hovedsageligt friholdt for beplantning og består af åbne græsarealer.

Området omkring ejendommen består hovedsageligt af åben mark. Umiddelbart sydøst for ejendommen ligger halvdelen af campingpladsen samt et mindre skovområde. Umiddelbart nord for ejendommen ligger Anslet strand. På begge sider af ejendommens nordlige ende ligger der nogle få sommerhuse.

Hele ejendommen er omfattet af Overfredningsnævnets kendelse af 16. marts 1962 vedrørende fredning af art.nr. 129, Anslet, Fjelstrup sogn.⁴

⁴ <https://www2.blst.dk/nfr/02728.00.pdf>.

Fredningen har til formål at hindre sommerhusbebyggelse på ejendommen, og der er i fredningsbestemmelserne fastsat forbud mod ny bebyggelse samt vilkår om, at de eksisterende kiosk- og vaskerumsbygninger på ejendommen skal nedrives, såfremt de måtte ophøre med at blive anvendt til brug for campingpladsen.

2.2 Sagens forhistorie

I 1950'erne indrettede ejendommens daværende ejer en campingplads på en del af ejendommen og opførte uden den nødvendige dispensation en kiosk- og vaskerumsbygning inden for strandbeskyttelseslinjen.

I 1960 fremkom der planer om en sommerhusudstyknings på bakken i den sydvestlige del af ejendommen. Efter et møde med fredningsnævnet fremsatte ejendommens ejer i stedet forslag om en fredning af hele ejendommen mod erstatning samt at kunne beholde kiosk- og vaskerumsbygningerne inden for strandbeskyttelseslinjen. Fredningen blev gennemført, og er endeligt fastlagt i Overfredningsnævnets kendelse af 16. marts 1962, der blandt andet indeholder forbud mod ny bebyggelse på ejendommen samt vilkår om, at kiosk- og vaskerumsbygningerne skal fjernes, hvis de ophører med at blive anvendt til brug for campingpladsen. Statsministeriet, der dengang administrerede strandbeskyttelseslinjen, meddelte samtidig den nødvendige dispensation fra strandbeskyttelseslinjen.

Der er sidenhen – med tilladelse fra blandt andet fredningsnævnet – foretaget forskellige ændringer og udvidelser vedrørende campingpladsen, herunder en flytning og væsentlig udvidelse af vaskerumsbygningen, der blev lagt sammen med campingpladsens toiletter i en ny bygning efter dispensation fra fredningsnævnet i 1977.

Den 19. august 1988 meddelte Overfredningsnævnet dispensation til en udvidelse af kioskbygningen, der skulle muliggøre, at en del af bygningen kunne bruges til beboelse, så campingpladsens ejer kunne have sin bolig på campingpladsen. Vilkåret om nedrivning af kioskbygningen blev ikke nævnt i afgørelsen.

2.3 Den påklagede afgørelse

Fredningsnævnet for Sydjylland, sydlig del har den 30. september 2019 meddelt afslag på ansøgning om dispensation fra vilkåret om nedrivning af beboelsesbygningen på ejendommen, såfremt campingvirksomheden på ejendommen måtte ophøre.

Ansøgningen er indgivet af ejendommens forhenværende ejer og vedrører bortfald af, subsidiært dispensation fra, vilkåret om, at kioskbygningen, der i dag delvist anvendes til beboelse, skal nedrives, hvis den ophører med at blive anvendt til brug for campingpladsen. Ejendommens nuværende ejer er siden indtrådt i ansøgningen.

Fredningsnævnet har den 29. august 2019 foretaget besigtigelse af ejendommen med deltagelse af ansøger, Haderslev Kommune, Friluftsrådet og Danmarks Naturfredningsforening. Ifølge afgørelsen oplyste ansøger under besigtigelsen, at hun ønsker at fortsætte driften af campingpladsen men gerne vil have slettet vilkåret om nedrivning af beboelsesbygningen, da der som følge af dennes tilstand vil være behov for omfattende renoveringsarbejder. Hun vil derfor gerne kunne blive boende, hvis hun må ophøre med driften af campingpladsen. Danmarks Naturfredningsforening tilkendegav, at sletning af vilkåret efter foreningens opfattelse vil være i strid med fredningens formål. Friluftsrådet tilkendegav, at man ikke har bemærkninger til, at vilkåret udgår, da huset allerede ligger i det fredede område. Haderslev Kommune oplyste, at kommunen ikke har indsigelser mod ansøgningen.

Fredningsnævnet har ved sin afgørelse fundet, at bortfald af nedrivningsvilkåret kun kan ske efter reglerne om gennemførelse af fredninger. Fredningsnævnet har meddelt afslag på dispensation og har ved afgørelsen lagt vægt på, at det ansøgte efter fredningsnævnets opfattelse er i strid med fredningens formål.

2.4 Klagens indhold

Klager har anført, at bygningen er udført diskret, ikke er synlig fra morænebakken på ejendommen, og at det ikke giver mening at nedrive en eksisterende bygning, der har ligget i det fredede område i 30 år.

Derudover har klager anført, at der er flere bygninger/sommerhuse på begge sider af campingpladsen, og at der på begge sider af campingpladsen dyrkes afgrøder på morænebakker, der aldrig er blevet fredet.

Det er endvidere efter klagers opfattelse uklart, hvorvidt den nuværende beboelsesbygning overhovedet stadig er omfattet af vilkåret om nedrivning. Klager har i den forbindelse anført, at vilkåret i fredningen omhandler vaske- og toiletrum, der i dag ligger i en anden bygning på campingpladsen.

Endelig har klager oplyst, at hun ikke påtænker at ophøre med driften af campingpladsen. Klager vil gerne have campingpladsen i god drift og stand igen, men hvis boligen er nedrivningstruet, kan hun ikke låne penge til renovering. Både campingpladsen og især privatboligen er ifølge klager i meget dårlig stand og trænger til at blive renoveret.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Ifølge naturbeskyttelseslovens § 50, stk. 1, kan fredningsnævnet meddele dispensation fra en fastsat eller foreslået fredningsbestemmelse, når det ansøgte ikke vil stride mod fredningens formål. Videregående afvigelser fra

en fredning end nævnt i stk. 1 samt hel eller delvis ophævelse af en fredning kan efter stk. 5 kun foretages efter reglerne om gennemførelse af fredninger.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder indledningsvis, at en ændring af fredningens bestemmelser, således at nedrivningsvilkåret udgår, vil udgøre en delvis ophævelse af fredningen, der kun kan ske efter reglerne om gennemførelse af fredninger. Nævnet finder på den baggrund ikke anledning til at tage stilling til anmodningen om bortfald af vilkåret i fredningen om nedrivning af den pågældende bygning.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har herefter behandlet spørgsmålet om, hvorvidt der kan meddeles dispensation fra fredningen.

Ejendommen er omfattet af Overfredningsnævnets kendelse af 16. marts 1962 vedrørende fredning af art.nr. 129, Anslet, Fjelstrup sogn.

Om fredningens formål fremgår følgende af forsiden med fredningskortet ved fredningskendelsen:

”Formål: At hindre sommerhusbebyggelse.”

I fredningskendelsen er fastsat følgende fredningsbestemmelser:

”Der må ikke på ejendommen ske nogen art af bebyggelse, ligesom der ikke på ejendommen må anbringes master, boder eller andre indretninger, der kan virke skæmmende. Ejendommen må heller ikke beplantes, og der må ikke på denne foretages afgravning, opfyldning eller planering. De nævnte kiosk- og vaskerumsbygninger skal fjernes, såfremt de måtte opføre sig med at blive anvendt som kiosk- og vaskerum i forbindelse med den på engarealerne indrettede campingplads. De skal holdes i diskrete farver og må ikke anvendes til reklamering.”

Om baggrunden for fredningen fremgår det, at den er vedtaget efter tilbud fra ejendommens daværende ejer, der i modsat fald havde planer om at udstykke en del af ejendommen til sommerhusbebyggelse. Om fredningsnævnets begrundelse for at vedtage fredningsforslaget fremgår følgende:

”Nævnet finder, at [ejendommen] bør fredes, såvel på grund af at arealet udgør et hele af stor skønhed som af naturvidenskabelige grunde.”

Herudover er der henvist til et høringssvar fra Naturfredningsrådet, der udtalte, at ejendommen frembyder et sceneri af betydelig skønhed og ikke uden naturhistorisk interesse. Der er henvist til, at der er tale om en erosionskløft omgivet af morænebakker fra istiden, og at den projekterede sommerhusbebyggelse i høj grad vil bidrage til at forringe og udviske indtrykket af erosionskløften med de omgivende morænebakker.

Fredningsnævnets afgørelse blev stadfæstet af Overfredningsnævnet uden bemærkninger til begrundelse eller indhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at den i sagen omhandlede beboelsesbygning er omfattet af vilkåret om nedrivning som fastlagt i fredningen af 16. marts 1962. Nævnet har lagt vægt på, at beboelsesbygningen er en tilbygning til den kioskbygning, der udtrykkeligt er omfattet af nedrivningsvilkåret i fredningskendelsen, og at der ikke sidenhen er truffet afgørelse om bortfald af, eller dispensation fra, dette vilkår.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at det ansøgte vil stride mod fredningens formål. Nævnet har lagt vægt på, at bibeholdelse af bygningen efter campingpladsens ophør vil stride direkte mod fredningsbestemmelserne, samt at fredningens baggrund og hidtidige administration tilsiger, at ejendommens bygninger kun opretholdes, så længe de har en forbindelse til campingpladsen. Endelig har nævnet lagt vægt på, at bygningen efter campingpladsens ophør vil virke fremmedartet i det fredede område, der ellers vil være friholdt for menneskeskabte bygninger og installationer.

Det af klager anførte om, at der ligger sommerhuse på begge sider af ejendommen, kan ikke føre til andet resultat. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at der er tale om ganske få bygninger, som er beliggende uden for den erosionskløft og morænebakke, der er begrundelsen for fredningen, og i ly bag bakkerne set fra landsiden. Sommerhusene er dermed ikke synlige i det omgivende landskab på samme måde som den omhandlede bygning.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder på denne baggrund, at der ikke er hjemmel i medfør af naturbeskyttelseslovens § 50, stk. 1, til at give dispensation til det ansøgte.

3.2 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr ikke, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 2.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Fredningsnævnet for Sydjylland, sydlig dels afgørelse af 30. september 2019 om afslag på dispensation fra vilkår om nedrivning af bebyggelse på matr. nr. 129 Anslet, Fjelstrup, beliggende Strandvejen 34, 6100 Haderslev i Haderslev Kommune.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Denne afgørelse gøres tilgængelig for Fredningsnævnet for Sydjylland, sydlig del (fredningsnævnets sagsnr.: FN SJS 35/2019) samt for klageren via Klageportalen. Afgørelsen sendes desuden til eventuelle andre parter i klagesagen.

Afgørelsen vil blive offentliggjort på mfkn.naevneneshus.dk. Personoplysninger vil blive anonymiseret.

Miljø- og Fødevareklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Klaus Meinby Lund
Stedfortrædende formand